

[Fuglsang.]

burde herske i vor tid. At der så er modstand mod det, forbavser ikke. Det har man oplevet overhovedet hver gang, der har været tale om økonomiske, politiske eller sociale fremskridt, hver gang man har forsøgt at ændre gamle bestående forrettigheder, de være sig retfærdige eller ej. Man behøver blot at tænke på de andre feudale rester, stavnsbånd, hustugt o. s. v. Da mødte man fra de samme kredse den samme mere eller mindre velmotiverede modstand.

Men ud fra disse synspunkter vil vi, selv om der er ting, vi ikke er tilfredse med, stemme for såvel ændringsforslagene som for lovforslaget som helhed.

Helga Pedersen: Af mine bemærkninger ved første behandling af dette lovforslag fremgik det, at jeg ikke var enig i det fremsatte forslag om afløsning af disse fiskerirettigheder. De grundige forhandlinger, som vi har ført i udvalget, har ikke ændret mit hovedsynspunkt, nemlig at det ikke af hensyn til almenvellet er nødvendigt at forlange disse rettigheder afløst, og at jeg finder, der begås uret overfor indehaverne af disse rettigheder.

Jeg skal gerne gentage, hvad jeg sagde ved første behandling, at den ordning, som kommissionen og det fremsatte lovforslag går ind for, er bedre for ålegårdsrettighederne end nogen tidligere påtænkt eller foreslået ordning. Men hverken dette eller den omstændighed, at man er nået til forbedringer i lovforslaget i den forstand, at retsstillingen for ålegårdsejerne og -lejerne foreslås betrygget på forskellig vis og erstatningen sættes op, kan fjerne mine betænkeligheder ved lovens hovedprincip og kan heller ikke fjerne mig fra det standpunkt, at jeg finder, at der begås en unødvendig uret overfor de pågældende.

Jeg skal i og for sig ikke komme meget ind på de ændringer, der er foreslået. Jeg har sagt, at jeg anerkender dem som forbedringer. Jeg kunne godt have tænkt mig, at vi havde fået endnu flere forbedringer i loven. Jeg ville have anset det for en fordel, om vi ikke havde fået detailleret vejledning om, hvorledes man skulle beregne erstatningen, men at vi i stedet havde fået en ganske kort bestemmelse om, at denne erstatning skulle

være fuldstændig. At man fra en enkelt juridisk side finder, at en sådan bemærkning er overflødig under hensyn til grundlovens bestemmelser, kan jeg ikke tillægge synderlig betydning, så vist som det fra anden side er oplyst, at man i andre love har ganske tilsvarende bestemmelser, og spørgsmålet om faren for urigtig fortolkning af andre ekspropriationslove kunne man vel komme ud over ved at forelægge disse spørgsmål for domstolene.

Der har i dag været fremsat forskellige bemærkninger af partiet venstres ordfører, det ærede medlem hr. Damsgaard, og det radikale venstres ordfører, det ærede medlem hr. A. C. Normann, vedrørende den kapitalisationsfaktor, som skal bringes til anvendelse, når det drejer sig om at beregne erstatningen, for så vidt angår de fiskere, der ikke driver ålegårdsfiskeri med, skal vi sige, de traditionelle redskaber. Man er i udvalget nået til enighed — så vidt kunne man altså nå — om kapitalisationsfaktoren $12\frac{1}{2}$. Nu hørte jeg, at de ærede medlemmer hr. Damsgaard og hr. A. C. Normann fremsatte beklagelser over, at man ikke nåede til en fuldstændig ligestilling. Hvis dette også var det ærede medlem hr. Baagø-Hansens standpunkt, kan jeg egentlig ikke indse, hvorfor man så ikke søgte den ligestilling, som man dog kunne have gennemført, hvis der virkelig var flertal for det her i tinget. Jeg mærkede mig, at det ærede medlem hr. Damsgaard udtrykkelig sagde, at der egentlig ikke burde have været noget fradrag for den pågældende kreds af ålegårdsejere, og det synspunkt kan jeg ganske tilslutte mig.

Det ærede medlem hr. Fuglsang kom igen med nogle betragtninger om, at disse rettigheder, vi her var ved at afløse, var feudale rester, og at det, det for os drejede sig om, var at varetage de store landejendomsbesidderes tarv. Jeg skal gerne igen gøre opmærksom på, at det synspunkt holder ikke. Hvis man går rundt i landet og undersøger, hvem der er ålefiskere, vil man se, at det slet ikke drejer sig om den kreds af personer, som det ærede medlem hr. Fuglsang mener; det er jævne mennesker, der driver ålegårdsfiskeri, som er et hårdt arbejde, mennesker, som på grundlag af skøder og andre dokumenter har ment sig i deres lovlige ret til at drive dette fiskeri, og de føler det som en